

תפ"ח 18058/05/15 - מדינת ישראל נגד אביאל וואהל, ליאור גרינברג, עמרם עמור כהן, ניר דבח, אלון מימון, שי אשולי, רועי אשולי, יעקב קובי יום טוב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 18058-05-15 מדינת ישראל נ' וואהל(עציר) ואח'

לפני כב' השופטת שרה דותן

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד קלאודיה בלינקה, מיכאל כהן ומוריה גרין

נגד

הנאשמים

1. אביאל וואהל (עציר) ע"י ב"כ עו"ד משה שרמן
2. ליאור גרינברג (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ירום הלוי
3. עמרם עמור כהן (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד יורם שפטל ואורית בראל
4. ניר דבח (עציר) ע"י ב"כ עו"ד משה יוחאי
5. אלון מימון (עציר)
6. שי אשולי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד דורון נוי
7. רועי אשולי (עציר)
8. יעקב קובי יום טוב (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד חצרוני

החלטה

בקשה לקיום דיון נוסף, על פי סעיף 74 לחסד"פ.

הבקשה הוגשה בהמשך להחלטתי מיום 2.6.16 ומתייחסת לאמור בה ולאופן ביצועה.

על פי האמור בבקשה, לחלק מהנושאים שפורטו לא ניתן מענה בתגובת ב"כ המאשימה, ובאשר לאחרים לא ניתנה החלטה על ידי בית המשפט. אדון בפירטי הבקשה על פי הסדר בו הוצגו.

סעיף 5 לבקשה עניינו תעודות חיסיון המתייחסות לחומר חקירה שטרם גולה.

מאחר שתעודות החיסיון עדיין בתוקף, ולא הוגשו בקשות, ומטבע הדברים גם לא ניתנו החלטות בעניין הסרת החיסיון, טרם בשלה העת לדון בחומר החדש.

על פי האמור בסעיף 6 לבקשה, הקלטות של שיחות טלפון עם עד המדינה, פרטי מגעים עמו, שינויים שחלו בהסכם המקורי שנערך עמו וכו', לא נמסרו לעיונם של הסניגורים (ס"ק (א) - (ה)).

למרות התמיהות שהועלו ביחס לחסרונם של מסמכים אלה, אין לי אלא לחזור על האמור בהחלטה, כי לנוכח הצהרת ב"כ המאשימה שאין בידה תיעוד נוסף, לא ניתן להורות על מסירתן של ראיות שאינן קיימות, לכאורה, ראו לעניין זה בש"פ 2354/16, 2161/16 **מדינת ישראל נ' פלוני**, מפי כב' השופט ע' פוגלמן (ניתן ביום 4.4.16):

"כעולה מהודעת המדינה מיום 29.3.2016, אין בידה תיעוד של האירוע שלא נמסר לידי ההגנה; ולא קיים בידה מידע על אודות מעורבים נוספים בו. אכן, המונח חומר חקירה כולל לא רק פרטי מידע המצויים בידי התביעה אלא גם מידע שצריך ואמור להיות בידה (בש"פ 3831/02 מצרי נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(5) 337, 339 (2002)). ברם נקודת המוצא לעניין חומר שאינו מצוי בידי המדינה הוא כי זה אינו עולה כדי חומר חקירה (בש"פ 9322/99 מסארווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 376, 381-382 (2000) (להלן: עניין מסארווה)). המדינה עמדה על כך שערכה בירור בעניין זה. בשים לב לחזקת התקינות העומדת לטובת גורמי התביעה והחקירה - שלא נסתרה בהליך זה (עניין בית משפט השלום, בעמ' 373-374; עניין מסארווה, בעמ' 382) - איני רואה להיעתר לערר במישור זה. בדומה, לא מצאתי לקבל את הערר בכל הקשור בתיעוד תלונות קודמות. בהקשר זה נמסר מטעם המדינה כי אין בנמצא מידע - משטרתי או צבאי - על אודות תלונות מסוג זה באזור האירוע, וחזקת התקינות האמורה פועלת לטובתה גם בהקשר זה".

ס"ק (ו) מתייחס לדפי הפקדה בעמדה 60301 - שי מוסלי, שבעניינה התקבלה רק שיחה אחת.

בתגובתם טוענים ב"כ המאשימה כי השיחה הרלבנטית היחידה נמסרה לעיון הסניגוריה.

נראה כי בקשה זו והתגובה נשמטו מחמת טעות, מהדיון בהחלטה מיום 2.6.16, לנוכח "נוכחותו" המאסיבית של שי מוסלי בכתב האישום, למרות שאין הוא נאשם בו, סבורה אני כי הטענה לפיה נמצאה רק שיחה רלבנטית אחת, אינה יכולה לעמוד.

על ב"כ המאשימה למסור את כל החומר שהופק בעמדת האזנה זו, אלא אם כן יש לגביו תעודת חיסיון כולל דפי הפקדה.

סעיף 6(ז) - תמלילי שיחות שהוקלטו במסגרת האזנות סתר, טרם נמסרו לסניגוריה במלואן.

בתגובתם טענו ב"כ המאשימה כי כל התמלילים הועברו להגנה, מבלי לציין מתי.

מאחר שבשלב זה קיימת מחלוקת בין הצדדים בסוגיה זו, אני סבורה שיש חשיבות למסור לסניגוריה דפי הפקדה מעודכנים לכל העמדות, אשר יאפשרו לסניגורים לבדוק אם אכן נמסרו לידם כל התמלילים, מה גם שב"כ המאשימה השאירו נושא זה לשיקול דעת בית המשפט.

סעיף 6(ח) - ראיונות אשר נערכו עם עדים בשידורי חדשות לגבי אירוע רצח בר כהן.

לנוכח הצהרת ב"כ המאשימה כי כל החומר המצוי בידם נמסר לסניגוריה, לא ניתן להורות על מסירת חומר לגביו נטען שאינו קיים.

סעיפים 6 (ט) ו- (י) - גם ביחס לתיעוד הנטען, הצהירו ב"כ המאשימה כי אין בידם מסמכים כאמור.

סעיף 7 - לנוכח תגובת ב"כ המאשימה, לפיה כל החומרים נמסרו למעט דיסק "תקול" שאינו ניתן לתמלול, מתייתר הדיון בסעיף זה.

סעיף 8 - למרות התשובה המתסכלת, לפיה המסמכים אבדו או אינם ניתנים לפענוח, חזקת התקינות עומדת לב"כ

המאשימה גם בעניין זה. מובן שינתן משקל מתאים לחסרון של ראיות אלה, על פי הכללים שנקבעו בפסיקה בכל הנוגע לאי הצגת ראיות על ידי צד זה או אחר.

יחד עם זאת לא ברורה תשובת ב"כ המאשימה ביחס לדיסק המתעד חקירת אילן דבח מיום 7.9.2011, אשר נטען כי "סולק". על המשיבה להבהיר משמעות תשובה זו (ס"ק ח).

סעיף 9 לבקשה

אכן קשה להבין את פשר התקלות הטכניות הנוגעות להעתקת התקליטורים ופענוחם, אלא אם כן תגובנה טענות ב"כ המאשימה בעניין זה בחוות דעת מתאימות, לא יהא מנוס מהסקת מסקנות מחסרון של ראיות מהותיות אלה.

מתגובת ב"כ המאשימה עולה כי מרבית הדיסקים נמסרו או ימסרו בימים הקרובים לסניגוריה. באשר לדיסקים בהם הוזמנו הסניגורים לצפות במשרדי המאשימה, מתבקשת הבהרה מדוע לא ניתן להעתיק דיסק שניתן לצפות בו.

סעיף 10 - על פי הנטען המסמכים הועברו.

באשר לסעיף 11 - נטען כי התקלה באה על פתרונה.

דיסק מצלמות האבטחה מתיק רצח שי דעבול

על פי הנטען בסעיף 12 לבקשה, גם הדיסק הנוסף, שהועבר להגנה, "תקול". אם קיים דיסק תקין בידי המדינה, עליה להעתיקו ולהעבירו לידי הסניגורים.

לאחר קבלת תגובת ב"כ המאשימה, הועברה ללשכתי בקשה נוספת של הסניגורים לקיום דיון נוסף על פי סעיף 74 לחסד"פ. בבקשה המשלימה צויין כי נותרו מחלוקות רבות בין הצדדים, מבלי לפרט את מהותן. אין אני סבורה כי יש צורך בדיון נוסף, לנוכח האמור בהחלטתי זו, המתייחסת לכל הטענות שפורטו בבקשה.

הדיון ביום 14.7.16 יתקיים כפי שנקבע.

יחד עם זאת, לנוכח הצהרת ב"כ המאשימה לפיה בחודש מאי 2016 התקבל מידע מהותי החסוי בשלב זה, יהיו הסניגורים רשאים לטעון בעניין זה בדיון שנקבע.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשע"ו, 03 יולי 2016, בהעדר הצדדים.

**שרה דותן, שופטת
אב"ד**

